

Støttemottaker har plikt til selv å kontrollere at støtten er lovlig mottatt

Katrine Lillerud
Senioradvokat

Feil anvendelse av gruppeunntaksforordningen kan ikke føre til "berettiget forventning" hos en støttemottaker som gjør støtte lovlig og medfører krav om tilbakebetaling

(Fortolkningsdom C-349/17 avsagt av EU-domstolen 5. mars 2019)

Den 5. mars kom EU-domstolen med en klar uttalelse om støttemottakeres plikter til selv å kontrollere at støtten de mottar oppfyller minstevilkårene for unntak fra notifikasjonsplikten under gruppeunntaksforordningen. Hovedreglene i statsstøtte er at all støtte er ulovlig og må klareres av EFTA Overvåkningsorgan eller Europakommisjonen med mindre det faller inn under gruppeunntaksforordningen eller under terskelverdiene. Bakgrunnen for fortolkningsdommen var at et estisk selskap ble tildelt statsstøtte i 2009 i henhold til den dagjeldende gruppeunntaksforordning. Den estiske myndigheten som bevilget støtten oppdaget ved en etterfølgende kontroll at alle vilkårene i gruppeunntaksforordningen ikke var oppfylt da støtten ble tildelt. Myndigheten ba derfor om tilbakebetaling av den utdelte støtten med renter fra selskapet i 2014. Tilbakebetalingsbeslutningen ble anket og spørsmålet var om beslutningen om tildeling av støtten i 2009 gav støttemottakeren en berettiget forventning om at støtten var mottatt på korrekt grunnlag.

EU-domstolen uttaler i fortolkningsdommen at en nasjonal myndighet som gir støtte under gruppeunntak ikke kan anses kompetent til å fastslå at det ikke er notifikasjonsplikt for støtten. EU-domstolen begrunner dette med at nasjonale myndigheter må ansees å være på samme nivå som støttemottakere om må sikre at beslutningen

om å tildele støtte er i samsvar med gruppeunntaksforordningen (avs. 102 og 120). En feilaktig anvendelse av forordningen kan ikke føre til en berettiget forventning hos støttemottakeren som medfører at støtten blir lovlig.

Videre konkluderer EU-domstolen med at en nasjonal myndighet har plikt til, på eget initiativ kreve støtte gitt av den under gruppeunntaket tilbakebetalt dersom det senere oppdages at vilkårene ikke var oppfylt.

Dommen viser at både en støttemottaker og støttegiver har en egeninteresse i å sikre at statsstøtten er lovlig og oppfyller gruppeunntaksforordningens minstevilkår, for å unngå krav om tilbakebetaling og i verste fall andre konsekvenser av ulovlig statsstøtte som erstatningskrav fra tredjeparter. En støttemottaker kan ikke stole på at støttegiver har anvendt gruppeunntaksforordning korrekt, og har selv en plikt til å kontrollere at vilkårene for støtte er oppfylt, for å unngå uheldige krav om tilbakebetaling etter at støtten er mottatt og brukt.

Fagområder Offentlige anskaffelser

Bransjer Government Contracting
